

Mál nr. 448/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Fjölskyldutrygging.

Sönnun tjónsatburðar. Tilkynningarfrestur.

Gögn.

1. Málskot móttakið 28. nóvember 2025 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 6. janúar 2026 ásamt fylgiskjölum.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 16. janúar 2026 ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 18. júlí 2023 hafi M hlotið líkamstjón þegar andlit hans rakst í hurðarhún á heimili hans með þeim afleiðingum að tönn brotnaði. Hafi hann strax leitað aðstoðar hjá tannlækninum X en vegna tannholdsskaða hafi þurft að biða í heilt ár uns hægt var að gera fulla meðferðaráætlun vegna tannskemmdanna, en sú meðferð hafi verið í höndum tannlæknisins Y. Á þessum tíma hafi M ítrekað haft símasamband við V, og sé til skrá yfir þau samskipti á tímabilinu frá júní 2023 og fram til desember 2024. Þrátt fyrir þau samskipti hafi V hafnað bótaskyldu úr slysáttryggingarlið fjölskyldutryggingar M á grundvelli þess að tilkynningarfrestur samkvæmt 1. mgr. 124 gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 hafi verið liðinn er tilkynning um slysið barst V. Meðfylgjandi málskoti er m.a. áverkavottorð X, dags. 18. ágúst 2025, þar sem fram kemur að hinn 17. ágúst 2023 hafi M dottið á heimili sínu og skolið með kjálka á hurðarhún með þeim afleiðingum að tönn klofnaði. Liggur þá einnig fyrir vitnisburður Z, dags. 27. nóvember 2025, varðandi það að slys M hafi atvikast með þeim hætti sem hann lýsi hinn 18. júlí 2023.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að M hafi tilkynnt um umrætt tjón hinn 20. maí 2025, eða tæpum tveimur árum eftir að það átti sér stað. Takmörkuð gögn hafi fylgt tjónstilkynningunni og hafi V óskað eftir ítarlegri vottorði vegna tjónsins. V hafi í kjölfarið hafnað kröfu M á grundvelli þess að tilkynning um tjónið hefði ekki borist innan tilsettra tímamarka. Hafi V óskað endurskoðunar á þeirri afstöðu og vísað til þess að hann hefði átt í símasamskiptum við V í kjölfar tjónsins og fengið þær leiðbeiningar að meðferðarplan þyrfti að liggja fyrir áður en tjónið væri tilkynnt. V vísar þá til þess að ekkert símtal við M sé skráð í kerfum félagsins á tímabilinu júní til október 2023. Hins vegar liggi fyrir að M hafi haft símasamband hinn 15. febrúar 2024 og 9. desember 2024. Kemur fram nánari lýsing á efni þeirra símtala, eins og hún er skráð í kerfum V og samkvæmt því virðist hvorugt þeirra hafa varðað það mál sem hér er til skoðunar. V telur í fyrsta lagi að ekki sé sýnt fram á það, með samtíma læknisfræðilegum gögnum, að tannbrotið hafi orsakast af bótaskyldum atburði og í öðru lagi að ekki sé sýnt fram á að sannanleg tilkynning hafi borist V innan tilkynningarfrests 1. mgr. 124. gr. laga um váttryggingarsamninga.

Í viðbótarathugasemdum M eru fyrri kröfur og röksemdir ítrekaðar. Sérstaklega er vísað til þess að hann telji drátt á tilkynningu réttlætanlegan, en í 124. gr. laga um váttryggingarsamninga sé kveðið á um að í slíkum tilvikum leiði dráttur á tilkynningu ekki til missis bótaréttar. Hafi M þá haft réttmætar væntingar til þess að mál hans væri opið, í biðstöðu og enn til skoðunar og að niðurstaðan ylti á gögnum frá X. Hafi fyrri samskipti M við V því ekki bent til þess að kröfu hans yrði hafnað með vísan til 124. gr. laga um váttryggingarsamninga. Þurfi þá að meta öll gögn málsins heildstætt og ekki miða við óhóflega strangt sönnunarmat. Er þá ítrekað að fyrir liggi yfirlit símtala M til V sem staðfest sé að símaþjónustuveitanda hans.

Álit.

Í 1. mgr. 124 gr. laga um váttryggingarsamninga segir eftirfarandi: *Sá sem rétt á til bóta samkvæmt slysáttryggingu, sjúkratryggingu eða heilsutryggingu með eða án uppsagnarréttar glatar þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á eða því hefur ekki borist tilkynning um váttryggingaratburð með öðrum hætti.* Framangreint ákvæði leiðir ekki sjálfkrafa til þess að umræddur frestur byrji að líða strax á slysdegi, heldur þegar tjónþoli gerir, eða má gera, sér grein fyrir því að tjón hefur orðið og bótaréttur kann að vera til staðar. Í umfjöllun um 51. gr., en hún hefur að geyma sams konar ákvæði varðandi kröfur úr skaðatryggingum,

í frumvarpi því er varð að lögum um vátryggingarsamninga segir nánar um þetta atriði: „Upphaf frestsins miðast við þann tíma er vátryggður fékk upplýsingar um þau atvik sem eru tilefni kröfu hans um vátryggingarbætur. Ákvæðið gerir kröfur til vátryggðs af því að það er á hans ábyrgð ef hann gerir sér ekki grein fyrir að atvikin sem hann hefur fengið upplýsingar um veita honum rétt til vátryggingabóta. Er óhjákvæmilegt að skipa reglum með þessum hætti, enda verður að ætlast til að vátryggður hafi sjálfur vara á sér í þessum efnum og í raun ekki öðrum til að dreifa.“

Það er því háð ákveðnu mati í hverju tilviki við hvaða tímamark skuli miða í þessum efnum, en ekki verður séð að lögin kveði sérstaklega á um réttlætanlegan drátt á tilkynningu í öðrum tilvikum svo sem M byggir á. Kemur þá til skoðunar hvaða tímamark skuli miða við í þessu tilviki. Fyrir liggur vottorð Y sem segir að tönnin hafi verið rótfullt fyrir, hafi klofnað og ekki verið unnt að bjarga henni. Hafi hún verið dregin út í tvennu lagi. Virðist því liggja fyrir að umrædd tönn hafi verið dregin úr M á slysdegi, eða daginn eftir, en raunar ber gögnum málsins ekki að fullu saman varðandi það hvort slysið hafi átt sér stað í júlí eða ágúst 2023.

Verður því að telja að M hafi mjög fljótlega eftir slysið haft upplýsingar um að til tjóns hafi komið, enda hafi legið fyrir að nauðsyn væri á uppbyggingu nýrrar tannar. Verður því jafnframt að miða við það að sá eins árs tilkynningarfrestur sem kveðið er á um í 1. mgr. 124. gr. laganna hafi hafist í júlí, eða eftir atvikum ágúst, 2023. Var hann því liðinn er formleg tjónstilkynning barst V hinn 20. maí 2025.

Kemur þá til skoðunar hvort V hafi, innan árs frá slysdegi, borist tilkynning um vátryggingaratburð með öðrum hætti. M hefur lagt fram tölvupóst, dags. 27. nóvember 2025, frá því símafyrirtæki sem hann er í viðskiptum við. Þar er að finna lista yfir 20 símtöl á tímabilinu 16. júní 2023 til 13. desember 2024 og í texta tölvupóstsins segir „Hér eru skiptin sem þú hefur hringt inn frá júní 2023 til des 2024“. Ekki kemur fram í póstinum um hvaða símanúmer er að ræða, né er beiðni M til fyrirtækisins um uppflettingu samskipta við tiltekið símanúmer meðal málsgagna. Liggur því ekki að fullu fyrir að umrædd símtöl hafi verið í símanúmer V. Jafnvel þó svo væri er ósannað hvert tilefni umræddra símtala var eða að þau hafi falið í sér tilkynningu um umrætt tjón.

Verður þá ekki fallist á það með M að með því að halda málinu opnu meðan frekari gagna var aflað, sbr. tölvupóst V til M dags. 25. júlí 2025, hafi V afsalað sér rétti til að byggja á 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga. Þó vissulega hefði orðalag tölvupóstsins mátt vera skýrara og ítarlegra hvað það varðar verður þannig að ætla aðilum nokkurt svigrúm til gagnaöflunar vegna mats á því við hvaða tímamark skuli miða upphaf tilkynningarfests. Er þá einnig litið til þess að í fyrri samskiptum aðila, sbr. tölvupóst V til M dags. 20. maí 2025, hafði kröfu hans þegar verði hafnað með vísan til þess að tilkynningarfrestur hafi verið liðinn. Af heildstæðu mati á atvikum málsins verður að ætla að síðar framlögð gögn hafi í raun staðfest þá afstöðu, þ.e. að M hafi þegar á slysdegi, eða í öllu falli mjög stuttu síðar, mátt gera sér grein fyrir atvikum að baki kröfu sinni.

Verður M samkvæmt almennum sönnunarreglum að bera hallann af sönnunarskorti hvað framangreint varðar og verður því óhjákvæmilega að byggja á því að hann hafi, á grundvelli 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga, glatað rétti sínum til bóta. Að fenginni þeirri niðurstöðu er þá ekki efni til að taka önnur atriði ágreinings aðila til frekari skoðunar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr slysatryggingu fjölskyldutryggingar sinnar hjá V.

Reykjavík, 11. febrúar 2026.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir